

BROCHÓW

сусідська карта

Брохув, знаходиться приблизно за 7 кілометрів від центру Вроцлава, сільський і спокійний. До Другої світової війни він називався Брокау / Brockau. Міський план показує, що між 1939 і 1951 роками район ще був окремим населеним пунктом.

Його історія нерозривно пов'язана із залізницею – сьогодні Брохув є другою за величиною вантажною станцією в Польщі, а в Європі вона класифікується як одна з найбільших. Тут завжди жило і зараз живе багато залізничників, для яких було зведено будівлі з червоної цегли. Донині вони створюють унікальний пейзаж.

У минулому район рекламувався, як містечко-сад, але не через посилення на концепцію зелених міст Ебенезера Говарда, а через садівничі підприємства, які там розташовані. Звісно, у Брохуві багато зелені – величезні площі садів доповнюються численними скверами та зеленню, а передусім Брохівський парк – найстаріший парк у нинішніх межах Вроцлава.

За часів Польської Народної Республіки кінотеатр «Sygnał» був дуже важливим місцем для місцевої громади – тут відбувалися не тільки кінопокази, а й танці, вертепи, весілля та інші особливі заходи.

Сьогодні ландшафт Брохова зазнає змін через появу нових житлових масивів, що складаються як з багатоквартирних будинків, так і з приватних. Однак він досі залишається виключно тихим і спокійним районом, повним цікавих місць та історій.

Sąsiadujemy[®]

Сусіди — це програма анімаційних та культурних заходів у житлових масивах Вроцлава, якими керує Зона культури Вроцлава. Протягом кількох років ми заохочуємо мешканців Клекова, Брохова, Олбіна та Олавського передмістя знайомитися та будувати добросусідські стосунки. З 2021 року ми також включили Хуби, Ружанку та Гайовіце до наших заходів на подвір'ях. Ми постійно мандруємо закутками районів з міським гідом Шимоном Марашевським, який відіграє головну роль у двох сезонах серіалу під назвою «Розповіді з районів / Opowieści z osiedli». Усі частини можна переглянути на веб-сайті, у Facebook та YouTube Strefa Kultury Wrocław.

У 2021 році ми також запросили мешканців Олавського передмістя, Олбіна, Клекова, Брохова, Кшенжи, Надоджа, Швідницького передмістя та Грунвальдської площі до спільного створення з нами сусідських карт цих районів. Ніхто не знає стільки місцевих історій, як сусіди та сусідки, тому протягом кількох місяців ми збирали різноманітні історії про найцікавіші, найкрасивіші, а також найдивніші місця. Завдяки нашим спільним зусиллям тепер ви можете подивитися на 8 районів Вроцлава очима їх мешканців – почути спогади та сучасні історії, а також відкрити простори, яких більше немає.

Візьміть карту в руки і йдіть маршрутом своїх сусідів і сусідок! Пам'ятайте, що кожна карта доступна трьома мовами: польською, англійською та українською.

Бажаємо вдалих мандрівок оседлями!

1

У 90-х тут була їдальня біля залізниці. Потім молодіжний клуб, а потім **ресторан «Kolorowa / Кольоровий»**. Тут проводили застілля з нагоди причастя та весілля. Я пам'ятаю, що подавалися смачні та дешеві страви. Коли я не мала часу готувати вечерю, то приходила сюди, щоб швидко щось купити. **Teresa**

2

Я брала участь в місцевому **залізничному театрі**, з керівником Савікім. Він працював на залізниці та заснував поруч із вокзалом театральний клуб. Я ще була незаміжня, він прийшов до моїх батьків і запропонував мені участь в театральних виставах. Ми ставили танці та вистави. Я виступала, поки не вийшла заміж, а далі у мене не було на це часу. **Сусідка**

3

Коли мої батьки проходили повз цей будинок в той час, коли там знаходився **РАЦС**, вони розмовляли, і тато раптом запитав маму: «Зютка, що було б, якби ми одружилися?» Мама відповіла: «Нічого». І ось вони одружилися, після кількох місяців знайомства. Вони були одружені понад 50 років. **Teresa**

4

Коли я була малою, у грудні в **кінотеатрі «Сигнал / Sygnał»** щорічно організовувалися «Миколайки». **Teresa**

Коли ми вперше поставили **вертеп** у кінотеатрі «Сигнал / Sygnał», зал був забитий, всі столи винесені, люди принесли стільці із дому. Я пам'ятаю, що на тих вертепах були живі тварини – качки, кури. Була навіть жива вівця. Будучи дитиною, пам'ятаю, що ця бідна тварина впісялася на сцені від стресу. **Сусідка**

Тут зберігалася згорнута **Рацлавницька панорама / Panorama Racławicka**. Це було таємницею аж до дня, коли її винесли, а потім перемістили до реставрації. Я думаю, що вона, мабуть, була весь час на виду – у глядацькій залі, оскільки в кінотеатрі не було підвалу, щоб її ретельно приховати. **Irena**

5

Над вітарем у **костелі є фігура дракона** – червом догори. Вона займає всю ширину наві костелу. На фігурі стоїть Святий Юрій, але він не вбиває дракона мечем, а лише торкається його кінчиком. Цього дракона треба назвати Брохусь! Існує легенда про те, як дракон потрапив до костелу. Очевидно, він жив у вежі, де йому було занадто холодно. Тому він хотів шукати новий – тепліший притулок. Він знайшов костел. Однак там був ремонт, тому йому було некомфортно і він сховався за вітарем. Вранці розпочалися ремонтні роботи, і дракон від страху переховувався від майстрів. Прийшли майстри і сказали, що вони повинні сьогодні намалювати Святого Юрія, бо дракон уже є на стіні. **Teresa**

6

На **вул. Мосціцького / ul. Mościckiego** був **сад**, за яким доглядала мама. Це був багатоквартирний будинок, але кожен мав власну зелену зону. Овочі, фрукти, смачні груші. Це було потрібно – мій тато був залізничником, він не заробляв багато, він постійно був у дорозі, потрібно було якось давати раду. **Сусідка**

7

Колись були такі зими, що вся дорога була вкрита льодом. Тоді ми взували **ковзани**, хапалися за автобус, і він тягнув нас по вулиці. Своєрідне катання на саних. **Teresa**

8

Територія, де розташований Брохув була заселена з давніх часів. (...) Невелика група Сілезців оселилася в районі нашої дільниці, на території парку. Територія була мокрою і часто підтоплювалася. Ця місцевість називалася «Брохисько» або «Броховисько». Це не була територія, зручна для забудови, але вона була доброю для оборони. (...) Коли все вже було оброблено і побудовано, мешканці помітили, що вони не самотні на цій території. Вони помітили, що на болотах живе зелена істота. Подібний до великої ящірки, але красивіший, як маленька собака. Він був молодий, але не агресивний – швидше боявся людей, аніж загрожував їм. Він швидко втік (...), і був травоїдним. Люди не намагалися його вбити або з'їсти, бо боялися гніву незнайомих сил, до яких ця тварина могла належати. Оскільки його знайшли у Броховиську, вони назвали його **Брохусем**. З часом виявилось, що Брохусь мав корисні здібності: він міг вчасно помічати загрозу, яка насувалася і сповіщати про це мешканців гучним писком. Він швидко ріс. Через 100 років для нього побудували спеціальну будув. Місце стало називатися Брохув. **Teresa**

9

У неділю ми гуляли і обирали найкрасивішу грядку (квіткову клумбу). Ми також завжди організовували **День дачі**, але раніше, протягом двох-трьох тижнів, ми контролювали стан ділянок. Потім ми їхали в місто і купували призи. Власники найбільш доглянутих земельних ділянок отримували цінні призи: газонокосарка, мото-косарки, тримери, граблі, пристрої для збору яблук з кошиком, цибулинки квітів, адже восени можна садити тюльпани та лілії. З цієї нагоди ми організовували шашлик, запікали ковбаси, виносили столи, співали разом. Це було весело! **Teresa**

10

Залізничний вузол Вроцлав-Брохув / Wrocław-Brochów був другим на залізничній карті в Європі за кількістю перевезень. Звідси вирушали потяги, що перевозили товари по всьому континенту. **Teresa**

11

Басейн у Брохові був на **вулиці Польна / ul. Polna**, за школою. Він діяв ще у 2000 році. Потім його закрили. Раніше він був красивим. Там був неглибокий басейн для дітей та глибокий басейн для дорослих. Там, де була вишка для стрибків він мав навіть 3 метри глибини. **Сусідка**

12

Раніше тут були люди. В кінці **вулиці Кореанської / ul. Koreańskiej** є парк. Зараз тут розміщені лавки та пісочниці. Там ПДЗ (Польська державна залізниця) / PKP (Polskie Koleje Państwowe S.A.) організовувала вечірки. Були **танцювальні вечори**. Під час вечірки посередині ставили стовп із пляшкою горілки на ньому та кільцем ковбаси наверху. Було змагання, хто вилазив на стовп – забирав смаколики. Організовували багаття. Люди веселилися і співали. Саме залізниця організувала такий відпочинок. Тут жили самі залізничники. Це було чудово. **Teresa**

13

Довоєнні залізничні кам'яниці на вулиці Кореанській / ul. Koreańskiej. Здається, мої батьки були першими орендарями тут після війни. Коли вони переїжджали, залізничники жили за стіною. Це була службова квартира. Тут жила моя мама з батьками та братами і сестрами. Потім мої батьки одружилися, а дідусь і бабуся встигли переїхати на іншу квартиру. Батьки залишилися в квартирі бабусі і дідуса, вони прожили тут усе життя. Я живу тут вже 66 років. Коли мої дідусь і бабуся приїхали до Вроцлава, вони оселилися у віллі на вулиці Кореанській. На той час усі вілли були порожніми. Люди приходили і займали порожні будинки. Так трапилося, що мій дідусь був машиністом потягу, єдиним чоловіком у родині і в будинку – лише з жінками. Коли мій дідусь йшов на роботу, навколо були мародери, які намагалися пограбувати будинки. Через побоювання за існування сім'ї бабуся одного дня забрала дітей і переїхала на квартиру в багатоквартирному будинку. Вона дбала не про віллу, а набагато більше про безпечне життя – серед людей. Будинки займали сміливі. Ті вілли схожі на палаци – вони прекрасні! **Teresa**

14

В **пекарню «У Романа»** можна було приносити замішане тісто на хліб. На прохання мами ми несли туди тісто на хліб. За два злотих пекар пік його у своїй печі. **Irena**

15

«Бахт» означає «щастя» на циганській мові. Це був перший гурт у Брохові, ще аматорський. Мені було вісім років, коли я приєднався до нього. Фактично, його учасники складалися із членів сім'ї – гурт очолював мій двоюрідний брат, були також дядьки, свекрухи та свекри, двоюрідні брати і сестри. Ми виступали по всій Нижній Сілезії, нас тут усі знали. Дітей не вчили музиці. У ромів дитина ще не народилася, а вже танцює. **Сусідка**

Після аматорського гурту він став професійним: спочатку **«Roma»**, потім **«Nowa Roma»**. Це вже була оплачувана робота, ми подорожували по всьому світу, гастролювали по Польщі, знімалися у фільмах. «Diabły, diabły» – це історія про те, як роми не хотіли осідати, вони хотіли мати своє життя, а не пристосовуватися. Ми там виступали. Це вже була серйозна діяльність. Ми співаємо старі пісні, які передавалися з покоління в покоління, але також складаємо нові пісні, переробляємо старі. Акордеон, гітара, скрипка, контрабас. Ми використовуємо лише живі інструменти. **Сусідка**

BROCHÓW

сусідська карта

МІСЦЯ ЗУСТРІЧЕЙ

- Rada Osiedla
Koreańska 1
- Miejska Biblioteka Publiczna
– Filia nr 47
Polna 4
- Fabryka wdzięczności
Chińska 1A

ГАСТРОНОМІЯ

- Pizza Farina Brochów
Mościckiego 37
- Bułka Tarta
Mościckiego 32
- Chlebownia
Mościckiego 30
- Ale Kocioł Bistro
Wileńska 24/3
- Lody naturalne z Krzyckiej
Semaforowa 10-6
- Klawo kawiarnia
Afgańska 4A
- Cukiernia Zalewski i Synowie
Centralna 3A
- Hotel Brochów
Centralna 32
- Beach Bar Polna
Semaforowa 65

 зелена територія

 100 m